

[Aksel Larsen.]

at der har været foretaget saadanne Indgreb, jeg har ikke mærket til Resultater af Priskontrollen herhjemme.

Det var almindeligt ventet, at naar Valutaloven skulde til Revision, saa vilde der komme saadanne Bestemmelser ind i den, at vi fik en virkelig effektiv Priskontrol for Fremtiden. Det er med ikke ringe Overraskelse, jeg ser, at Regeringen og Regeringspartierne har besluttet sig til at droppe alle saadanne Bestemmelser. I Embedsmandsudvalgets oprindelige Forslag, der er aftrykt som Bilag, findes der et Udkast til en § 16, hvor man foreskriver Bestemmelser imod dem, der udnytter Vareknaphed til urimelig Prisansættelse. Man søger i Ministerens Lovforslag forgæves efter en tilsvarende Bestemmelse; den er forsvundet, Ministeren er af den Mening, at den er overflødig, han har i Forvejen tilstrækkelige Vaaben i Hænde. Jeg kan ikke anerkende denne Betragtning fra Regeringen som rigtig. Ministeren har for det første ikke tilstrækkelige Vaaben i Hænde, og for det andet har han vist sig ikke at kunne udnytte de Vaaben, han har i Hænde, saa Forbrugerne kunde mærke det.

Jeg har med ikke ringe Interesse lyttet bl. a. til det ærede Medlem Hr. Hauges Forklaringer om, at Valutacentralen ikke har virket prisfordyrende. Hans Dokumentation bestod i en Fortælling om, hvad han har kunnet købe visse Produkter for i Göteborg, naar han var gaaet rundt i Byen og i Markedshallerne. Jeg giver ikke meget for den Slags Forklaringer, og jeg synes, man skal se det Faktum i Øjnene, at Pristallet herhjemme er steget foreløbig officielt 17 pCt., at der kan ventes en Stigning paa 2—3 pCt., naar det næste Pristal kommer, og at i øvrigt hver eneste Husmoder ved, hvordan Priserne er røget i Vejret. Vi er ogsaa andre end det ærede Medlem Hr. Hauge, der af og til aflægger Besøg i Udlandet og kan konstatere, hvordan Priserne er der paa de af det ærede Medlem Hr. Hauge nævnte Varer, og det ærede Medlem kom jo ogsaa for Skade til selv at nævne et enkelt Eksempel, hvor Prisen i Danmark — jeg tror, det var paa Appelsiner — forekom ham ganske urimelig høj, og det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om, at her saa det ud, som om Importørerne i Danmark skar sig en ekstra Fortjeneste. Hvis det virkelig er det ærede Medlems Mening, saa synes jeg, han skulde gøre sin Indflydelse gældende over for Ministeren, saaledes at Ministeren greb ind over for de paagældende Importører og

foranledigede, at Appelsinpriserne herhjemme blev begrænset. Det er ikke noget nyt, at Appelsiner er dyre i Danmark, men hidtil synes Ministeren jo ikke at have opdaget det.

Jeg finder, at ved selve Loven er dette den alvorligste Mangel, og jeg forbeholder mig til Lovforslagets anden Behandling at stille Ændringsforslag i denne Retning. Men jeg vil samtidig tillade mig at bemærke, at som Valutalovgivningen hidtil blev benyttet, saaledes er det jo ogsaa Hensigten, at dette Forslag, hvis det bliver til Lov — men det bliver det jo nok i den ene eller den anden Form — skal benyttes, nemlig til at dirigere vor Samhandel med de forskellige Lande. Her vil jeg fremhæve, hvad jeg ogsaa fremhævede i min Tale ved Finanslovens første Behandling, at Arbejderbefolkningen og Forbrugerne i Danmark ikke kan være tjent med den Maade, hvorpaa denne Samhandel dirigeres.

Udenrigsministeren har ganske vist under den Debat hævdet, at Danmark ikke blev uberettiget trukket op af Tyskland ved høje Priser paa de Industriprodukter, vi køber der, og mente i øvrigt, at der ikke blev indført et uforholdsmæssig stort Kvantum Færdigvarer fra Tyskland. Jeg er af en ganske anden Mening. Jeg har faaet forebragt adskillige praktiske Eksempler paa, at de Industriprodukter, Maskiner o. lign., man faar fra Tyskland, kunde købes billigere i andre Lande, og jeg ved som en Kendsgerning, at Arbejdsløsheden f. Eks. i Skotøjs- og Tekstilindustrien i Danmark er dobbelt saa stor i Aar som i Fjor ved samme Tid. Dette kan kun tilskrives en forøget Import af færdige Produkter, og jeg er vidende om, at denne i første Række kommer fra Tyskland. Takket være Valutaloven er Regeringen i Stand til paa den Maade at dirigere Importen til Skade for Forbrugerne herhjemme og til Skade for Beskæftigelsen, og derfor maa dette Forhold kritiseres, nu Valutaloven er til Behandling.

Tidligere var det L. S. og Det frie Folkeparti, der var ene om at kræve, at Landbruget og Landbrugsorganisationerne skulde være eneraadende over den ved Eksport af Landbrugsprodukter indtjente Valuta. Nu er de officielle Landbrugsorganisationer, eller i alt Fald Landboforeningerne, gaaet ind for dette Krav. Venstrepressen forfægter det ogsaa, og det ser jo ud til, at Venstrepartiet som saadant ogsaa vil træde i Brechen herfor. Jeg ønsker over for dette at fremhæve, hvad jeg